

FIMM SYSTKIN Í BESTU DEILDINI

Navnframi Ingi Olsen í Vestmanna kann saktans vera errin. Hann og konan Björg eiga fimm börn, og það sermerkta er, at öll fimm börnini spæla fyri bestu liðini hjá VÍF í hondbólti

TERJI NIELSEN

Familjan Olsen í Vestmanna hefur í nógv ár verið ein týðandi partur av VÍF, bæði hvat viðvíkur leikarum og venjarum. Allir føroyingar, sum hava fylgt bara eitt lítið sindur við hondbólti, kennast við navnð Ingi Olsen. Hann var í mong ár ein berandi kraft á besta mansliðnum hjá VÍF, og somuleiðis hefur hann í nógv ár verið venjari í felagnum. Í dag er tað næsta ættarliðið, sum ger um seg á vøllinum, meðan Ingi stendur á síðulinjuni.

Tað er nakað serligt

Ingi Olsen og konan Björg eiga fimm börn, og tey spæla øll við bestu liðnum hjá VÍF. Agnas, Ingibjörg og Rannvá spæla við kvinnunum, meðan Julian og Sjúrdur spæla við mansliðnum.

Eg havi eitt arbeiði, sum hefur gjørt, at eg havi sæð so fáar dystir í ár, tíverri. Men eg havi sjálvandi fylgt væl við. Tað

er nakað heilt serligt at hava so nógv börn við í bestu deildini, sigur Ingi Olsen.

Hann sigur, at man vil altíð, at tað gongur sínum børnum væl, og at tað er verri, tá ið tað gongur minni væl.

Men hondbóltur er ein lið-ítróttur, og gongur tað liðnum væl, so gongur tað sum oftast teimum væl eisini. Men eg hyggi eisini eftir, hvussu tað gongur teimum hvør sær, sigur Ingi Olsen.

Hevur vant øll börnini

Tað er einki at taka seg aftur í, at tá ið man hefur spælt so nógv hondbólt sjálvur, samstundis sum at øll börnini hava spælt nógv, so er nógv tíð hjá Inga Olsen og restini av familjuni farin í høllini í Vestmanna.

Eg havi verið venjari hjá teimum øllum í nógv ár. Hjá onkrum havi eg verið meiri enn hjá øðrum. Agnas og tær vandi eg rættiliga nógv, og tað havi eg eisini gjørt við Julian og teimum. Har vandi Sjúrdur eisini við viðhvørt. Eg havi ikki vant Ingibjörg so nógv, men Rannvá

og tær havi eg vant nógv. Og so havi eg eisini vant tey øll sum vaksnamannaspælarar, sigur Ingi Olsen.

Hann greiðir frá, at tað fóru nógvir tímar í høllini, og tí segði hann tíðliga við felagið, at hann brúkti so nógv tíð í høllini, og um hann skuldi vera venjari, so skuldi vera hjá børnunum hjá sær, tí tað fór við so nógvum tíð.

Tað tók felagið sjálvandi væl ímóti, tí tað var altíð mangul upp á venjarar, sigur hann.

Hondbóltsvøllur á loftinum

Í heiminum á ovaravegi í Vestmanna hefur hondbólturin altíð fyllt nógv, og tað ger tað framvegis.

Tað fyllir øgiliga nógv heima hjá okkum. Tað er nógv kjak, og alt húskið kann vera við. Vit kunnu kjakast um venjingar, dystarstøður og annað í sambandi við hondbólt. Men man má eisini vanda sær um, at tað ikki bara blívur hondbóltur, sum vit tosa um heima, sigur Ingi Olsen.

Hann sigur, at í seinastuni hefur tað ikki bara gingið eftir vild við hondbóltinum, serliga hjá kvinnunum, og tá er tað ikki hondbóltur, sum tey tosa um heima við hús.

Viðhvørt er tað gott, at man ikki bara tosar hondbólt, hóast øll hava eina meining um hondbólt. Tað er eisini umráðandi, at man koblar frá tí, sigur hann.

Men tað er ikki bara hondbóltsprát, sum hefur verið í heiminum, tí tað er eisini blivin spældur hondbóltur heima við hús.

Uppi á loftinum hjá okkum er næstan ein hálvur hondbóltsvøllur. Har verða nógvir nærdystir kempaðir. Har stóð ein ottoman, sum man kundi hála út, og so bleiv hon brúkt til, at man kundi kasta seg í henni, sigur Ingi Olsen.

Börnini hjá Inga hava fingist við annan ítrótt, men tað er fyrst og fremst hondbólturin.

Tey hava eisini spælt badminton, og dreingirnir hava eisini spælt fótibólt, men í dag eru krøvini til hondbóltspælarar so hørd, at tað ber ikki til at gera annan ítrótt, sigur hann.

Serligt at spæla móti børnunum

Ingi Olsen hefur drúgvar venjararoyndir. Umframta at hava vant bæði kvinnu- og mansliðið hjá VÍF, so er hann eisini landsliðsvenjari í Grønlandi og venjari í Neistanum. Fyrr í heyst fekk hann so tilboðið at gerast venjari hjá kvinnuliðnum hjá H71.

Eg fortaldi fyri børnunum, at eg hevði fingið bjóðað starvið í H71, og tað merkti jú, at um eg tók av, so skuldi eg spæla móti

døtrunum hjá mær. Men tær søgdu, at tað var í finasta lagi, sigur hann.

Enn hefur hann ikki staðið á odda fyri kvinnunum hjá H71, tá ið tær hava spælt móti VÍF, men tað verður einaferð fyrst í komandi ári.

Eg havi ikki roynt tað enn. Men tað verður bara ein upp-gáva, sum eg skal loysa so væl sum møguligt. Tá ið vit skulu fyrireika okkum til dyst móti VÍ, skal eg bara hugsa um tær sum spælarar og ikki sum mínar døtur, sigur Ingi Olsen.

Hann heldur tó, at tað er ein fyrimunur hjá honum, at hann kennir tær so væl.

Ópraktiskt at flyta felag

Í dag er tað ikki so óvanligt, at leikarar skifta felag innan ymsu ítróttargreinarnar, men soleiðis er ikki við børnunum hjá Inga, sum øll fimm spæla í barndómsfelagnum, og sum altíð hava spælt við VÍF.

Tey bógva øll í Vestmanna, so tað hevði verið ópraktiskt hjá teimum at skift felag. Tá ið eg flutti felag, var eg meira ella